

og informere borgerne om dem. Jeg er sådan set ikke i tvivl om, at en af grundene til, at vi er havnet på en relativt lille procent, sikkert er, at kendskabsniveauet ikke er højt nok alle steder.

Kl. 18.45

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 151: Forslag til lov om ændring af lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v. (Omfanget af behandling på de regionale sygehuse, vurdering af forældreegnethed, lempelse af ægdonationsreglerne og forlængelse af opbevaringstiden for nedfrosne æg).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 26/1 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jørgen Winther (V):

Når man som jeg har været medlem af Folketinget i mange år, har man diskuteret denne sag rigtig mange gange.

Erfaringerne fra tidligere er, at der er mange forskellige holdninger til kunstig befrugtning, og yderligere er det også sådan, at de samme personer ikke altid stadig har den samme holdning, alt som tiden og årene går. I Venstres folketingsgruppe er der en bred vifte af helt forskellige holdninger til kunstig befrugtning, men det er mit indtryk, at en meget, meget, meget stor del af gruppen støtter alle de ændringer, der er nævnt i L 151, og lad os se på ændringerne.

Først får kvinderne mere selvbestemmelse. Der indføres en længere opbevaringstid for æggene, æg kan nu nedfryses i helt op til 5 år mod i dag kun 2 år, og yderligere bliver det også sådan, at hvis der er et overskud af nedfrosne æg, kan kvinden tilbydes en ny ægopsætning i denne 5-årige periode, også på de offentlige sygehuse.

Med hensyn til ægdonation har det hidtil været sådan, at kun de kvinder, der har været i fertilitetsbehandling, har haft mulighed for at donere æg til hinanden. Med den foreslåede ændring får kvinden selvbestemmelse. På samme måde som hun kan donere en nyre, kan hun nu donere et æg, hvis hun måtte ønske det, og vi synes i Venstre, det er en rigtig god forbedring, at kvinderne får endnu mere selvbestemmelse.

Spørgsmålet angående forældreegnethed kan vi måske diskutere lidt senere. Vi synes, det er et godt forslag, men jeg har jo kun 5 minutter at tale i, og der er flere ting, jeg gerne vil sige, så jeg vil bare sige, at det er godt, vi får det emne ind i debatten.

Om donoranonymiteten vil jeg sige, at det er et område, vi har diskuteret meget grundigt i hele forløbet. Vi var mange, der var lidt i tvivl, men vi er altså endt med at sige, at vi ønsker, det fortsat skal være anonymt at donere både æg og sæd. Vi har også set på, hvad der er sket i Sverige.

Et stort flertal i Venstre støtter altså alle de nævnte ændringer i lovforslaget, men i Venstre er vi altid frit stillet, når det drejer sig om lovforslag med et udpræget etisk indhold. Sådan har det været, og sådan vil det fortsat være.

Der er det specielle ved lovforslaget, at kunstig befrugtning af enlige og lesbiske ikke er nævnt i selve forslaget, men som alle ved, er spørgsmålet omtalt i et lille notat. Jeg vil sige, at i Venstre er holdningerne til dette spørgsmål også delte – ja, holdningerne er endda yderst delte.

Hvis vi ser lidt historisk på det, er det sådan, at i 1997, altså for snart 10 år siden, da vi vedtog den gamle lovgivning om kunstig befrugtning, var alle i Venstres folketingsgruppe enige om, at det bedste udgangspunkt for et nyfødt barn var at have både en mor og en far. Alle i folketingsgruppen var også helt enige om, at en enlig kvinde og et lesbisk par ikke skulle have mulighed for kunstig befrugtning. Socialdemokratiets Hans Peter Baadsgaard, som mange nok kan huske, og jeg fra Venstre arbejdede sammen dengang i 1997, og vi var enige om at stille et æn-